

працівників є найважливішою функцією управління охорони здоров'я. Без їх рішення не можливе реальне поліпшення якості та культури надання медичної допомоги населенню, а також підвищення ефективності діяльності закладів охорони здоров'я і галузі в цілому на основі раціонального використання фінансових, матеріальних та кадрових ресурсів.

Використані джерела

1. Письменна М. С. Системний підхід до мотивації управлінського персоналу: збірник науково-технічних праць. Науковий вісник НЛТУ України. Вид.-во. Національного лісотехнічного університету України, 2014. Вип. 24.9. С. 375.
2. Круп'як Л.Б. Управління трудовими ресурсами організації: навч. посібник. К.: Кондор – Видавництво, 2013. 278с.
3. Потапова А. О., Сміянова О.І. Мотиваційні чинники професійної діяльності лікарів: Електронний збірник наукових праць СумДУ. URL: <http://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/27025/1/Potapova%20.pdf>.

Юрій ДУБЛЯНКО

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – д.е.н., професор, професор
кафедри менеджменту, публічного управління та
персоналу ТНЕУ Тетяна ЖЕЛЮК

ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІІ ПРОЯВАМ КОРУПЦІЇ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Запобігання корупції та ефективна національна антикорупційна політика визначені одним з основних завдань Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», крім того, з позицій сутності публічного управління реалізація гуманізаційних засад управлінської діяльності потребує подальшого розвитку адміністративних, правових, інституціональних засад національної антикорупційної політики, оскільки основною проблемою в контексті впливу корупції є порушення базових прав людини [1].

Недостатній рівень доброчесності окремих публічних службовців, зловживання владою, відсутність критичного ставлення більшості громадян України до проявів побутової корупції та сприйняття незаконного матеріального заохочення як дієвого інструменту для вирішення питань – одні з основних факторів, що сприяють виникненню корупції та ускладнюють її викоринення в системі публічного управління.

Впродовж останніх років здійснюється системна робота з імплементації системи планування локальної антикорупційної політики (антикорупційних програм) на основі результатів оцінки наявних корупційних ризиків. Методологія оцінки таких ризиків була затверджена Національним агентством

з питань запобігання корупції як органом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику, здійснюючи превентивні заходи. Так, за підсумками 2018 року 97% загальної кількості державних органів за активної участі представників громадськості та експертів утворили комісії для оцінки корупційних ризиків, а протягом року на погодження до Національного агентства надійшло 129 антикорупційних програм, з яких було погоджено з пропозиціями 115 [2]. Всі антикорупційні програми розміщуються на веб-сайті Національного агентства, а участь громадськості та експертів у їх опрацюванні реалізується шляхом надання пропозицій до їхнього змісту.

Ще однією з основних превентивних функцій Національного агентства є моніторинг та контроль за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також контроль за дотриманням вказаними особами обмежень щодо запобігання корупції.

За фактами порушення вимог відповідних норм законодавства на підставі отриманої інформації від фізичних та юридичних осіб, а також із засобів масової інформації та інших відкритих джерел складено та направлено до суду у 2018 році 471 протокол про адміністративні правопорушення. У 2017 році таких протоколів було 159. Крім того, керівникам відповідних органів, підприємств, установ, організацій внесено 97 приписів про порушення вимог законодавства щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших порушень закону. [2]

За результатами аналізу практики застосування та відстеження результативності положень, що містяться в Законі України «Про запобігання корупції» та інших законодавчих актах, Національне агентство розробило проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання корупції». Прийняття відповідного проекту закону дозволить покращити механізми запобігання корупції в Україні шляхом підвищення стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадянського суспільства та шляхом удосконалення процедури притягнення осіб, які вчинили пов'язані з корупцією правопорушення, до відповідальності.

Крім того, з метою вдосконалення механізму захисту осіб, які повідомляють про корупцію, Національне агентство розробило проект Закону України «Про захист викривачів корупції». Також розроблено проект закону щодо підвищення ролі уповноважених підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, яким чітко визначається їх статус, коло повноважень та механізми захисту від невмотивованого звільнення. Національне агентство як превентивний орган приділяє велику увагу навчанню публічних службовців та

громадськості. За підтримки Програми розвитку ООН в Україні Національне агентство розробило 4 онлайн-курси, які розміщені на громадському проєкті масових відкритих онлайн-курсів «Prometheus»: «Антикорупційні програми органів влади», «Конфлікт інтересів: треба знати!», «Конфлікт інтересів: треба знати! Від теорії до практики», «Декларуй Добро Чесно». Курси створені з метою поширення теоретичних та практичних знань серед осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, експертів та всіх, хто зацікавлений та має бажання долучитись до антикорупційної реформи.

Антикорупційна реформа – одна із найскладніших та найбільш комплексних реформ, що проводить сьогодні держава. Борьба з корупцією є компонентом, що червоною ниткою проходить через всі реформи в Україні. Тому забезпечення позитивних комунікацій з метою інформування суспільства про реальні результати впровадження антикорупційної реформи, довіри до державних інституцій є важливою складовою прогресу антикорупційної реформи.

Використані джерела

1. Новак А.М. Феномен корупції в системі публічного управління: сучасний зміст та методологічні засади дослідження. URL: [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2018-01\(19\)/5.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2018-01(19)/5.pdf)
2. Борьба з корупцією. Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/verhovinstvo-prava-ta-borotba-z-korupciyeu/borotba-z-korupciyeu>

Христина ДУБЕ

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я» THEU
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу THEU Ірина СМАЧИЛО

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Для організацій підприємницького і некомерційного секторів національної економіки об'єктивно необхідним у сучасних умовах є формування позитивного іміджу, задоволення потреб своєї цільової аудиторії у якісних продукції або послугах, визначення свого місця на ринку. Імідж закладу охорони здоров'я на ринку медичних послуг є важливою детермінантою стратегічного управління та планування конструктивних зв'язків з громадськістю. Адже позитивний імідж підвищує конкурентоспроможність закладу охорони здоров'я, сприяє залученню висококваліфікованих медичних працівників, полегшує доступ закладу до ресурсів.

Автор наукової праці [1, С. 110], що ринок медичних послуг має свої